

Så siger hr. Melchior, at Enhedslisten ikke har opnået noget med debatten her i dag. Det vil jeg også betvivle, for ganske vist får vi ikke vedtaget vores dagsorden, men jeg hæftede mig ved, at den socialdemokratiske ordfører . . . undskyld, nu udløber min taletid. Jeg skal vende tilbage til hr. Melchior.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det er lykkedes på et enkelt punkt, vil jeg sige, for hr. Keld Albrechtsen at drive en kile ind imellem regeringspartierne.

Jeg hilser egentlig denne debat velkommen. Jeg tror ikke, det gør noget, at vi sådan med et års mellemrum gør status over, hvorledes NATO-udvidelsesprocessen og den europæiske sikkerhedsproces forløber, og det giver denne debat jo anledning til.

Min første bemærkning skal gælde et hovedtema i debatten, nemlig forholdet til Rusland. Det er blevet sagt fra mange sider, og jeg er enig: Det gælder om ikke at isolere Rusland. Jeg er aldeles enig i det. Rusland er ikke alene en befolkningsrig stat med 150 millioner indbyggere, Rusland er også et kolossalt landområde, nærmest et kontinent i sig selv, og endelig er Rusland jo i kraft af sin besiddelse af et stort atomvåbenarsenal en militær stormagt.

Opgaven er at inddrage Rusland i et samarbejde, at bruge hele viften af midler til at inddrage Rusland i et konstruktivt samarbejde med den vestlige verden og de vestlige institutioner i deres helhed, og denne opgave er i fuld gang.

Vi har set den historiske aftale mellem Rusland og NATO om Ruslands inddragelse i Partnerskab for Fred. Jeg skal da gerne bekende, at da jeg som dansk udenrigsminister deltog i det møde, hvor det var klart, at nu ville Rusland deltage i Partnerskab for Fred og indgå aftaler om militært og sikkerhedsmæssigt samarbejde med NATO, blev jeg klar over, at verden for alvor havde ændret sig, også helt fundamentalt. Mere kan der vel ikke vendes op og ned på 40 års koldkrig end dette, at Rusland indgår en aftale om et fredeligt militært samarbejde med NATO. Det er sket.

Rusland inddrages i øvrigt også i samarbejdet med EU. EU har vedtaget, og vi har her i Folketinget for få uger siden ratificeret, Ruslands aftale om partnerskab og samarbejde med EU, som giver en fremragende mulighed for, at vi kan udvikle samarbejdet med Rusland i de kommende år. Det er en bred rammeaftale, der er til at vokse i, og hvor vi kan inddrage sam-

arbejdsområder, efterhånden som vi finder det frugtbart og muligt.

Så dette med at inddrage Rusland i samarbejdet er jo noget, der i allerhøjeste grad er i fuld gang. Det er også i fuld gang i den henseende, at den politiske komité under Europarådet har anbefalet Europarådets parlamentarikerforsamling, at Rusland optages som medlem af Europarådet.

Det er også i fuld gang inden for rammerne af OSCE. OSCE er i de kommende år et meget vigtigt forum for dialogen om sikkerhed i Europa. OSCE er et enestående forum for denne dialog, fordi OSCE er sammensat, som OSCE er. OSCE omfatter både øst- og vesteuropæiske stater, USA og Rusland og rummer derfor de lande, som skal være med i den brede dialog om den langsigtede europæiske sikkerhed. Vi lægger fra regeringens side overmåde vægt på OSCE som forum for den sikkerhedspolitiske meningsudveksling med Rusland.

På dagsordenen for OSCE står diskussionen om udviklingen af en sikkerhedsmodel for det næste århundrede, og når Danmark har lagt billet ind på formandskabet i OSCE og har fået det, har det meget at gøre med, at vi ønsker at være aktive i denne dialog om skabelsen af en sikkerhedsmodel for det 21. århundrede, hvor man forsøger at sammentænke de forskellige elementer af den europæiske sikkerhed, som dukker op i disse år.

Jo, vi skal inddrage Rusland i samarbejdet på, jeg vil sige alle leder og kanter, og det er jo også i god gænge.

Jeg vil også gerne takke hr. Per Stig Møller for at bringe ind i debatten den økonomiske bistand, der kommer fra de vestlige lande til Rusland og bilateralt fra Danmark til Rusland. Også det er en vigtig side af vort samvirke med udviklingen og udviklingen af vort samarbejde med dem.

Så lad os slå fast, at udviklingen af samarbejdet med Rusland har høj prioritet. Det har det for NATO, det har det for EU, og det har det selvsagt for Danmark som nationalstat.

Min næste bemærkning skal være til hr. Keld Albrechtsen og også, synes jeg, i meget vid udstrækning til hr. Gert Petersen. Begge talere var stærkt optaget af forholdet til Rusland, men jeg hørte næsten ikke nogen omtale af de central- og østeuropæiske landes synspunkter – noget fra hr. Gert Petersen, men ikke fra hr. Keld Albrechtsen.